

Til § 5.

Med en Ydelse paa 6 pCt. af Hovedstolen og Rente 5 pCt. p. a. vil Laanet være afdraget i Løbet af 41 Aar. Under Hensyn til det skiftende Renteniveau bør Renten af disse mere forretningsmæssige Laan næppe fastsættes paa Forhaand.

Til § 6.

Ved Saneringslovens § 33 er Indenrigsministeren bemyndiget til i hvert af Finansaarene fra og med 1939—40 til og med 1943—44 at anvende indtil 4 Mill. Kr. til Støtte af de af Kommunerne iværksatte Saneringer. Beløbet kan efter Forhandling med Finansministeren forhøjes til 6 Mill. Kr. i enkelte af Finansaarene, naar det iagttages, at det samlede Beløb, 20 Mill. Kr., ikke overskrides. Halvdelen af Beløbet vil være at anvende til Saneringsarbejder i de tre Hovedstadskommuner, den anden Halvdel til Saneringsarbejder i Købstæderne.

I København paaregnes der i Finansaarene 1941—42 og 1942—43 at blive Brug for i alt 22 Mill. Kr., hvoraf i alt 6 Mill. Kr. kan stilles til Raadighed i Henhold til den gældende Lov. Resten, 16 Mill. Kr., hvorved Saneringslovens Størstebeløb saaledes forhøjes, foreslaas nu stillet til Raadighed.

I Købstæderne vil Saneringsopgaverne antagelig kunne løses ved Hjælp af de Midler, der allerede er til Raadighed, men med Henblik paa en mulig Forskydning af den forventede Udvikling har man i Forslaget optaget en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren kan fordele de 16 Mill. Kr. mellem Hovedstadskommunerne og Købstæderne.

Til § 7.

Saaframt Kommunerne skal sætte Saneringsarbejder i Gang uden at skulle undlade anden arbejdsskabende Virksomhed, maa det anses for nødvendigt, at Staten laaner Kommunerne de fornødne Beløb til Dækning af samtlige Udgifter til Ejendomserhvervelser og Gadeanlæg, og at Statens Tilskud forhøjes til Halvdelen af Kommunens Tab, heri medregnet Udgifterne til Gadeanlæg. Indenrigsministeriets Saneringsudvalg har i sin Betænkning af 24. November 1938 foreslaaet en Statsstøtte, der er mere omfattende end den i Loven af 31. Maj 1939 indeholdte. De nu

foreslaaede midlertidige Regler giver en endnu videregaaende Statsstøtte end foreslaaet af Saneringsudvalget.

Forslaget om denne forhøjede Statsstøtte maa ses paa Baggrund af, at Kommunerne ved en hurtig Igangsættelse af det nye Byggeri antagelig vil se sig nødsaget til at afhænde de frigjorte Grundarealer for Salgsbeløb, der ligger væsentlig lavere end de Beløb, som en Realisation gennem en længere Aarrække vilde kunne indbringe, og endvidere maa yde Ekspropriationserstatninger til Lejere, hvilket ellers i det væsentlige vilde kunne undgaas.

Til § 9.

Med det foreslaaede Udlaansbeløb vil der kunne finansieres et Byggeri med i alt ca. 2 000 Lejligheder. I Betragtning af, at Boligforeningerne (jfr. § 4 i Loven af 13. April 1938) vil kunne iværksætte Størstedelen af det københavnske Boligbyggeri i den nærmeste Tid, er Udlaansbeløbet til privat Boligbyggeri fordelt med 1 Mill. Kr. til Byggeforetagender i København, Frederiksberg og Gentofte og 5 Mill. Kr. til Byggeforetagender i de øvrige Dele af Landet.

Til § 10.

Under Hensyn til den Fordyrelse, som er indtraadt for Byggeriet, og til Muligheden for senere Fald i Byggeriets Udgifter har man ikke ment at burde foreslaa en højere Laanegrænse end 70 pCt. af Anskaffelsessummen, dog med Adgang til Forhøjelse til 80 pCt., saafremt vedkommende Kommune yder fuld Garanti.

Til § 11.

Af praktiske Grunde har man foreslaaet, at den aarlige Ydelse af Laanene fastsættes i Overensstemmelse med Reglerne i den gældende Lovgivning for Laan til Kommuner og Boligforeninger.

Til § 12.

Bestemmelserne om Skattefritagelse afløser og viderefører Reglerne i § 3 i Lov Nr. 287 af 30. Maj 1940, jfr. Lov Nr. 568 af 31. Oktober 1940; de er mere omfattende end disse, idet de giver Skattefritagelse ogsaa for andre Ejendomme end Beboelsesejendomme.